

NUDISTICKÉ BRAMBORY

M.M.
CABICAR

M. M. Cabicar

NUDISTICKÉ BRAMBORY

Copyright:

Autor: M. M. Cabicar

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

2014

ISBN:

978-80-87976-38-8 (ePub)

978-80-87976-39-5 (mobipocket)

978-80-87976-40-1 (pdf)

POZOR! Nejvyšší čas na předsevzetí, že letos nebudete pít, kouřit nebo poslouchat rodiče a tak všelijak podobně. Já se rozhodl, že končím s Facebookem a tento rok už nenapíšu ani čárku. Počítám, že další rok zase budu psát, ale tento rok už mě nikdo nedonutí. Tak za rok sbohem...

Toto je můj nejdelší text na facebooku. Rozepsal jsem ho loni a teprve letos jej odeslal. Pracoval jsem na něm celý rok. Omluvou mi je, že jsem musel pro šampaňské, a to dost daleko, protože mi trvalo celý rok, než jsem ho donesl do obýváku. Někdy žasnu, jak velký máme byt.

Musím prásknout, že manželka je strašně čuně, jelikož se sprchovala naposled loni. Ještě má mokré vlasy. Také tu mám poznámku, že bych měl Dennise letos konečně vyvenčit, stále nechápu, že nám od loňska nepraskl. Ale to nejdůležitější: schovávám si to od začátku roku až do teď a po nekonečném čekání se odvážím konečně napsat rok: 2012! Šťastný a u nás zaručeně veselý! Jako každý rok:)

Právě jsem kontroloval zprávy a máme tu první letošní rekord! Roku 2012 neodstoupil jediný ministr. Moment... Aha. Pan Dobeš nám chce asi něco říct.

Asi každému se stane, že se mydlíte ve sprše a najednou zjistíte, že jste si zapomněli šampón v pokoji. A pokud se nikoho nedovoláte a vydáte se kapající, nazí přes byt, pak doufám, že při cestě přes obývací pokoj vám manželka oznámí sedící návštěvu lépe než: "Koukám, že jsi namydlený." Dennis se na mne díval a pokyvoval hlavou: "Vidíš, vidíš, jak snadno může někoho v téhle rodině klepnout."

Rád bych dnes popřál všem oslavencům k svátku. Kdo z vás se tedy jmenuje Nový rok, tak všechno nejlepší! Doma se jim tak pochopitelně neříká, používá se jednoduché oslovení "Norku". Obzvláštní blahopřání patří všem Novým rokům, kteří nesou příjmení Šťastný. Počítám, že jsou v tuto chvíli někde v drogovém doupěti nebo tetovacím salónu, aby se aspoň nějak pomstili svým rodičům za nejblbější jméno na světě. I když jejich sourozenci - První a Druhý svátek vánoční - to také nemají jednoduché... Nyní omluvte služební hlášení: "ŽÁDÁME MANŽELKU, ABY PO NÁS PŘESTALA HÁZET POCHCANÉ PLÍNY, KDYŽ NĚCO PÍŠU!!!"

Byli jsme na vánočních trzích a jako každý rok koupili nové ozdoby na stromek. Již jsme měli vyhlédnutý růžový kočárek, jako připomínku letošního dárečku v podobě Viki, ale koupili jsme i lesní roh pro originální tvar. Nápad použít k ozdobě vánočního stromku hudební nástroje pro mne nebyl nový, kdysi na hudebním soustředění jsme něco takového uskutečnili. A nutno říci, že violoncellista nebyl právě nadšený. Dokonce protestoval, že jeho nástroj visí mezi andělem a prasátkem. Kdosi se ho snažil povzbudit že "Povesili sme tam len tó basó, kebys tam visál za svó nástrojó, tož bys jináč kvičel!" Moc se mi také líbila londýnská telefonní budka, ale nakonec jsme ji nekoupili, protože by v noci Viki budilo, kdyby tam ostatní figurky chodily telefonovat. Díky třásním na stromku je totiž strašně špatný signál. Uvažovali jsme i koupit lokomotivu kamarádovi, kterému se říká Mašinka. Ne, že by měl takový zájem o železnice, jen mu v technologiích poněkud ujel vlak. Jediný počítač, který ovládá, jsou kuličky na drátě. Při cestě domů jsme ještě zahlédli mezi suvenýry podivnou ozdobu, u které jsme se nemohli shodnout, jestli je to paní Santa Clausová s fousama nebo Děda Mráz jako lesbička.

V reklamě na Jar vám sice řeknou, že na nádobí stačí pár kapek, ale už zamlčí, že pokud máte litrovou flašku, posledních pár týdnů ji musíte mít vzhůru nohama, pokud nechcete čekat hodiny, než to vyteče. Samozřejmě není dělaná tak, aby držela, a vůbec nejhorší je vyděšeným novým Jarům vysvětlovat, proč je jejich předchůdce ve službě hlavou dolů. Já už nevím, co si vymyslet:

- že cvičí Zen Jógu
- že se mu překrvily nohy
- že zrovna přijel z Austrálie a ještě se s tím nesrovnal
- že si hraje na inverzi
- myslí si, že je apoštol Petr

1.1.1990 se Zlín stal opět Zlínem. Roku 1949 byl totiž Zlín přejmenován na Gottwaldov, což, jak si generace nepamatující totalitu lehce odvodí, bylo proto, že za městem měl pan Gott (něco jako Justin Bieber senior) kousek svého lesa (wald). Mohlo to dopadnout hůře, protože padaly návrhy, aby se město přejmenovalo na památku velkého daru, který městu dal pan Vimr a mělo se jmenovat "Vimrdal".

Zjistil jsem, že máme koupelnu zamořenou drogerií s ovocnými a květinovými vůněmi. Já nejsem na vůně "for men", protože skoro všechny mi smrdí jako záchodový čistič, potíží je, že mezi muži je přípustná vůně pilin nebo motorového oleje. Vonět broskvemi, mandarinkami a zeleným čajem, jako

byste se ztřískali v ovocném baru, se sice také bere, ale jedině, když se vaše žena jmenuje Karel.

Zaslechl jsem kdesi nad námi spláchnutí, hvizd a pak se ozvala rána, až to se mnou trhlo. Mám několik teorií, co se děje za zdí:

- stoupačky někdo projektoval jako horskou dráhu pro hovna
- bydlí nad námi exministr Kocourek a odkloňuje milióny
- bydlí nad námi Česká Národní Banka a sere zlaté cihly
- bydlí nad námi ministr školství Dobeš a splachuje euromiliardy
- bydlí nad námi Klaus a zvysova **** na celý národ
- bydlí nad námi české soudnictví a zpracovává případy korupce
- do kanálu proletěl David Rath v přípravě na krajské volby
- Islandská vláda spláchla letošní rozpočet
- Putin spláchl hlasy opozice
- MMF poslal Řecku peníze

Vystál jsem dlouhou frontu v hypermarketu. Pokladní se mne ptala, jestli ta strouhanka je moje nebo už dalšího zákazníka. Řekl jsem, že moje. Ale když jsem to dával do košíku, byly to ještě rohlíky.

Některým lidem se prostě nezavděčíte. Dělal jsem Kátě k snídani její obvyklý obložený chléb. Chtěla víc šunky, protože tam prý minule nebyla cítit. Tak jsem jí dal na sebe 20 plátků. Stěžovala si, že tam vůbec není cítit chleba.

Když si dám holé chodidýlka Viki na svou neholenou tvář, začne se strašně chechtat a culit. Naposledy jsem takovou reakci na své vousy zažil tuším v patnácti, kdy mi začaly růst. Od svých bratrů. A většinou ještě za mnou chodili do koupelny chytře radit, že to nemám holit. Ať prostě prásknu dveřma.

Viki ukořistila můj mobil, chytil jsem ji, když vytáčela číslo. Dětem do tří let se teprve vytvářejí mozkové oblasti a jejich mozek je na 100% aktivní. Jsou mnohonásobně chytřejší než my, dospělí. Například Viki si z hlavy pamatuje číslo 5469854#89#471**87832*47895423. Nepodařilo se mi vygooglit, komu patří.

Dnes budou tvarohové knedlíky s jahodami. Doba přípravy je prý 30 minut. Já ještě ani nemohl začít vařit. Strávil půl hodiny na netu hledáním utěrky na máslo. Pak mi Káťa prozradila, že "utřít máslo" znamená ho nějak rozpatlat. Pitomý kuchařky.

Můj milý deníčku, dnes poprvé jsem se šťoural v nose někomu jinému. Jo, a milý deníčku, miminka sice mají hlavičku velkou jako třetinu těla, ale třetinu z hlavičky tvoří šušně. Příště počkám, až se Káťa nebude dívat, a vezmu to prostě rýčem.

Viki je 8 měsíců a začíná se malovat. Ještě ne nijak profesionálně, ale už se jí podařilo ukořistěnou propiskou aspoň načrtnout kontury. Káťa jí bude muset ještě hodně vést. Jednou z rad, kterou by jí rozhodně měla poskytnout, by mělo být, že není mnoho mužů, které přitahuje Joker z Batmana.

"Proč je to kafe mezi kořením?" "Protože jsem koupil nové, tak aby se mi nepletlo." "A nestačilo by jako rozpoznávací znamení, že jedno je prázdné a druhé plné?" "A to si myslíš, že mám po ránu IQ jako Sheldon Cooper?"

Kdy už se konečně zbavíme socialistických zvyků v obchodech? Jako třeba zavřít obchod a lebedit si pár dní v inventuře, nikde to neoznámít, však oni si přijdou znovu... Ale letošním vítězem papalášského obchůdku je Pet Shop s polední přestávkou od půl třetí do čtvrt na pět.

Dnes jsem šel poprvé s Viki v nosítku na břicho. Připadal jsem si jako vyhřezlá klokanice. Ale nic vás s dítětem nesblíží tolik, jako když ho máte těsně na sobě. A když se nám neotevřely prosklené automatické dveře, stali jsme se dokonce na chvíli doslova jedním člověkem.

Na večerní procházku jsem byl s Viki s nosítkem. Mít dítě jako batoh má své výhody - nemusíte vybírat cesty, abyste drncali po kočičích hlavách, a hlavně nemusíte vynášet a zpět zajižďet s kočárkem. Škoda, že jsem si tohle uvědomil, až když jsem zakopával v té pitomé dlážděné ulici a stál jako debil s prázdnýma rukama v kočárkárně.

Stěžoval jsem si, že Viki se usměje, někdy se i zachechtá, ale dosud jsem nenašel způsob, jak v ní vyvolat záchvat smíchu, opravdový řehot. Tchýně na mne vážně pohlédla a povídá: "Podívej se do zrcadla. Ty by ses smál?"

Obří, 6,5 metru dlouhá krajta "Atomová Betty" držela loni dietu. Dostala jen tři kozy místo deseti. Zhubla za rok ze 135kg na 137kg, což je ale podle ošetřovatelů v normě. Naše osmiměsíční Viki má ale ještě tvrdší stravování. Ta dostávala jen dvě kozy. A teď musím rychle vyplodit spoustu textů, aby tenhle zmizel v propadlišti dějin, nebo to manželka najde...

Miminka nezajímají jejich hračky, nejvíce je fascinují věci, které běžně používáte, a čím víc jim je berete, když se k nim náhodou dostanou, o to více po nich jdou. Typicky to bývá mobil. Pro Viki je Kátin mobil Svatý Grál. Můžete samozřejmě použít jednoduchý trik obrácené psychologie, kdy začnete hračky používat jako předměty denní potřeby a budete je prckovi brát. Tak si někdy položím na stůl medvídko a píšu na něm, aby mi tolik nešla po klávesnici. Má to samozřejmě své nevýhody, protože pokud si zvyknete používat dětské hračky třeba jako mobil, může se vám také stát, že před revizorem v tramvaji vytáhnete plastovou mrkev, abyste v ní našli svou sms jízdenku. Neméně zajímavé bylo, že revizor trpělivě čekal, i když viděl, že displej je průhledný a jsou v něm tři barevné chrastící kuličky. Osobně si myslím, že revizora v pražské MHD překvapí jen máloco. Nepřekvapilo ho ani, když mi v kočárku začalo vyzvánět dítě, čímž jsem zjistil, že mi Viki záhadným způsobem vyměnila věci v kapse kočárku.

Když přijde tchýně, muž má zůstat v garáži. Právě jsem zaslechl tchýnin zvýšený hlas: "Já jsem vychovala dvě děti!" A Kátin téměř šokovaný: "Fáákt? A já si dodnes myslela, že moje sestra je jedináček." Jsem velmi hrdý na svou ženu a vždy stojím za ní. Teď zrovna bych byl nejraději schovaný nejlépe v protiatomovém krytu, ale stál bych tam za ní.

Byl jsem s Viki venku zase jen v nosítku, bez kočárku. Potkal jsem asi dvacetiletý pár. Dívka tiše: "Podívej! Ten pán má miminko na břiše." Muž se okamžitě otočil se slovy: "Jako přirostlý??" Neotáčel jsem se, ale zřetelně jsem zaslechl plácnutí do čela. Asi si uvědomila, jak dokonalý našla genofond.

Přišla tchýně. "Ani se nezouvej, mami, běž ven s Dennisem, chce se mu kádit, tady máš pytlík na hovna." - uvítala ji Kát'a. "No počkej, mně se chce taky, musím si nejdřív dojít." "Tak dobře. Tady máš dva pytlíky na hovna."